

"Photo finish" municipal

Â EDITORIAL DEL CUL

Il·lustració: Isaac Bosch

En el món del ciclisme, els grans equips sempre tenen els millors esprintadors. Els porten ben protegits entre el pilot fins als últims metres, en què donen el millor de si mateixos. Això sí, els caps d'equip sempre saben si l'etapa tindrà un final ajustat i, si cal, per assegurar-se la victòria, posen els corredors a donar cops de colze perquè el ciclista més ràpid creui primer la línia de meta. En la cursa cap a l'alcaldia de Manresa, el final va ser de "photo finish". Inimaginable. Només deu vots que van forçar el recompte. El cap de files d'ERC, Marc Aloy, va anar per davant durant bona part de l'escrutini. Guanyava totes les metes volants, tot i que, val a dir-ho, el mallot groc, l'alcalde Valentí Junyent, ben acomboiat pels seus gregaris -molts d'ells debutants però aguerrits- i a través dels reforços fidels vinguts de Brussel·les va aconseguir passar tots els ports de muntanya mantenint la distància respecte del líder: 300, 200, 120, 10... o menys sufragis.

Mentrestant, des dels primers minuts, va quedar clar que alguns no estaven en condicions d'aguantar la dura etapa amb una rampa del 5% totalment inabastable. Ni per Manresa en Comú, ni pel Partit Popular ni pel nou conjunt de Primàries que tenia un bon rodador com a líder. Pinyó fix i insuficient per a Podemos i Vox. Entre els habituals de la Volta a Espanya, de seguida va quedar clar que la veterania socialista ajudaria a rendibilitzar les hores de bici en carreteres abruptes i sinuoses. Al costat, això sí, dels "domingueros" Ciutadans, que amb l'entrepà de truita fan bones tirades sense fer entrenaments gaire professionals. Al final, com fa quatre anys, els mateixos equips en les primeres posicions, però, això sí, el podi molt renyit. Ja veurem com s'organitzen per encetar l'etapa dels pròxims quatre anys.